

Een verhaaltje voor het slapen gaan (maar dan niet echt...)

Dagboek 1: Dit dagboek is eigendom van Dr. Jacob Schachtel, Gareth

donderdag 23, Juni, 7 na Hal.

De gehele wetenschappelijk filosofische wereld is gebaseerd op het fundamentele uitgangspunt dat de mens het zichzelf verplicht is de Waarheid na te jagen als ware het een wild beest dat leeft in de wouden der onwetendheid. Ik vind het moeilijk deze beperking van ons intellect te aanvaarden en zou liever willen voorstellen dat het zelfs zó is, dat de schepping van Waarheid binnen ons eigen vermogen ligt.

Er zijn momenten waarop er een kracht in de duisternis van mijn innerlijk klopt die ik sterk genoeg acht om een werkelijkheid te scheppen waar er voorheen geen bestaan heeft. Het feit dat wij reeds over het vermogen beschikken om de wetten van de natuur te veranderen of ongedaan te maken, maakt ons op zijn minst tot haar gelijken. Ik geloof dat wij er ook voor kunnen kiezen nog meer eigen wetten te maken die losstaan van de bestaande wetmatigheden in de Natuur.

Maandag 2 Februari, 8 na Hal.

Terwijl het voor anderen voldoende is in de huid van de Natuur te priemen, haar ledematen te beschrijven en de haren op haar vacht te tellen, zal ik daarentegen niet tevreden zijn totdat ik over de macht beschik door te dringen tot haar allerbinnenste, totdat ik het geweten geworden ben die haar wilskracht bestuurt ten dienste van de mensheid. De dood, ziekten, en s'mens wanhoop zullen uit de wereld worden verbannen en de Mens zal meer gaan gelijken op het beeld van zijn Schepper.

Ik kan mezelf niet langer tevreden stellen met het soort wetenschap waarmee mijn collega's zich bezighouden en, zoals zij dat doen, met turen naar het schemerachtige rijk van onnatuurlijke verschijnselen om dan verslag uit te brengen van de activiteiten die zich daar afspelen.

Hoewel ik niet pretendeer geheel doorkneed te zijn in de traditionele kennis van de Natuur, weet ik genoeg om te beseffen dat het pad naar verlichting niet in die richting ligt, maar dat het door landschappen gaat waar alleen de reiziger doorheen mag die de krachten van de schepping van het leven kan bedwingen.

Zo moet het ook met de wetenschap gaan, en ik ben alleszins van plan de fundamentele krachten van het leven te bestuderen teneinde ze naar de wil van de Mens te buigen..

Dagboek 2: Dit dagboek is eigendom van Dr. Jacob Schneider, Angbar

Zondag 33 oktober, 9 na Hal.

Er bestaat ruimschoots bewijsmateriaal dat een elektrische kracht die binnen het lichaam wordt opgewekt, wellicht door een chemisch proces of door frictie van celweefsel, inwerkt op de mechanische vermogens van het lichaam om de functies daarvan te versnellen. Er zijn delen van de hersenen die slechts verantwoordelijk zijn voor specifieke bewegingen van het lichaam en daarvan heb ik er zelf enkele geactiveerd door het toedienen van stroomstoten.

Dagboek 2: Het volgende dagboek is eigendom van Dr. Jacob Entesang, Angbar

Vrijdag 7 Januari, 12 na Hal.

De Naamloze is in het strijdperk getreden en ik voel mij in deze wisselwerking van krachten als een insect temidden een vreselijke storm. Onbewust van de komende strijd was ik met mijn studies op een punt gekomen waarop ik me kon gaan bezighouden met het toepassen van mijn technieken op een menselijke foetus. Ik had in het geheim een kadaver verkregen dat minder dan een uur tevoren had opgehouden te bestaan onder Boron's oog, na ruim tien weken in de moederschoot te hebben verbleven.

Ik werkte zo snel en precies als mogelijk en bracht een bloedinfuus aan bij de foetus. Het bloed stroomde door een apparaat dat lucht toevoerde en de kwalijke geuren en dampen afvoerde. Tegelijkertijd onderwierp ik de foetus aan de prikkels van de elementen. Uren gingen voorbij en ik vermoed dat ik enkele keren de strijd tegen mijn vermoedheid heb verloren...

Toen ik de laatste keer wakker schoot, was ik ontsteld door mijn onzorgvuldigheid. Hetgeen ik zag door de wir-war van draden was afschuwelijk. Het lijkje was gezwollen tot tweemaal zijn normale grootte en was nu een vormeloze massa geworden van sponsachtig, doorzichtig weefsel, waar een weerzinwekkende gloed van uitstraalde. Het verwarde netwerk van bloedvaten en interne organen puilde uit en trok zich dan weer samen, terwijl de bloederige vloeistof doorheen het lichaam stuwde. Er was in het geheel niets menselijks meer aan het opgeblazen, gelatineachtige ding dat vochtig voor mij lag te pulseren.

Afschuw weldde op uit de donkerste hopen van mijn gemoed en een verstilde schreeuw van pure walging en terreur weerklonk schril in mijn hoofd. Terwijl ik er stond naar te staren, begonnen er structuren binnen in het lijk uit elkaar te vallen en hun pulpachtige inhoud verspreidde zich onder de trillende bundel van huid. Ik was niet in staat mijn walging te bedwingen en klampte me vast aan de tafel; waardoor deze omviel en het object op de grond terecht kwam, waar het uit elkaar spatte.

Ik greep naar de lamp, gooide deze op de grond en strompelde de kamer uit terwijl de vlammen achter me oplaaiden.

Dit dagboek eindigt met nota's over de tocht naar Ferdok en het begin van de bouw van een nieuw laboratorium in de ruines van een afgebrand herenhuis dat afgezonderd staat buiten de muren van de stad.

Dagboek 3: Het volgende dagboek is eigendom van Dr. Jacob Entesang, Ferdok

Dinsdag 6 December, 14 na Hal.

Ik heb mijn medeplichtigen gevonden. Beter gezegd, één van hen heeft mij gevonden. Ik zat in een sombere bui uit het raam te kijken naar de lichtjes van de boten aan de werf toen ik schichtige bewegingen waarnam tussen de schaduwen van de dokken.

Toen ontwaarde ik de donkere gedaante van iemand die op vreemde wijze in de richting van mijn huis liep.

Toen ik mijn deur opende om te kijken wie er aan het rondsluipen was, schoot er een gebochelde menselijke gedaante langs me heen. Of het nu een bedelaar was, of een schurk, zeker was dat hij een zeer onplezierig uiterlijk had, scrofuleus en met een ziekelijke bleke huidskleur. Hij had een soort van blik waar lankmoedige mensen voor smelten.

Igor, zoals mijn gast zich laat noemen - veel meer dan enkele grommerige geluiden produceert de sukkel niet - zal mij en mijn tweede handlanger assisteren bij onze respectievelijke taken.

Mijn tweede handlanger heb ik voorzien van valse papieren om hem te beschermen tegen de bemoeizucht van wetsdienaar Klippel en zijn papieren bende. Hij zal mij voorzien van nieuwe grondstoffen voor mijn experimenten. Hij heeft reeds bewezen daartoe in staat te zijn.

Woensdag 16 Mei, 13 na Hal.

Zodra ik op bed lag, ben ik in een diepe slaap gevallen. Ik moet een paar uur geslapen hebben, toen ik plotseling door een ijzingwekkende schreeuw - die het bloed deed stollen in mijn aderen - wakker werd.

Ik was niet in staat mijn bevende ledematen van de matras te verheffen.. Het geschreeuw ging onophoudelijk door en uiteindelijk dwong ik mijn voeten op de grond te staan en besepte toen dat dit geschreeuw onmogelijk door een menselijke keel kon worden voortgebracht. Maar het verbrijzelde en vervormde strottehoofd van iemand die eens was opgehangen kon wellicht zo'n lawaai maken.

Ik pakte een olielamp en stak hem aan. Terwijl ik vocht tegen de angst die mijn keel toekneep stapte ik het laboratorium binnen., Het eerste dat ik zag was het van angst vertrokken maar geluideloze gezicht van Igor die op de grond lag. Toen draaide ik me om naar operatietafel waar het karkas lag. Ik keek neer op het dode gezicht dat tussen het web van draden lag. De ogen waren opengesperd en staarden op huiveringwekkende wijze voor zich uit en de mond stond wijd open alsof hij gaapte. Daar kwam het onzalige geluid uit!

Ik ging de bedrading na maar kon geen uitleg vinden voor dit angstaanjagende verschijnsel. Wat kon bij dit dode wezen zo een ellende bewerkstelligen? Een gevoel van wanhoop maakte zich van mij meester terwijl ik langzaam de verschillende apparaten loskoppelde. Toen ik halverwege was werd het plotseling stil in de kamer en de ogen van het karkas sloten zich.

Zaterdag 8 December, 13 na Hal.

Ik word tegelijkertijd bemoedigd en verontrust door het buitengewoon hoge tempo waarmee het schepsel vooruitgaat. De ontsteking is bijna genezen en zijn kracht neemt met de dag toe. Met enige hulp kan het wezen nu staan en het is begonnen moeizaam heen en weer te schuifelen. Het heeft nog geen blijk gegeven dat het zich buiten de begrenzingen van het laboratorium zou willen wagen..

"Adam" zoals ik mijn schepping hebt gedoopt heeft vandaag ook gesproken en zijn retoriek liet mijn bloed bevriezen:" Heb ik U dan, mijn schepper, gevraagd mij uit mijn klei tot mens te kneden? Heb ik u aangespoord mij uit de duisternis omhoog te trekken?"

Maandag 10 December, 13 na Hal.

Had ik maar een opening gemaakt naar de vertrekkende van het schepsel. Het is opgehouden met de geluiden die ik zowel aandoenlijk als verontrustend vond.

Nu beperkt het zich tot een incidentieel gegrom of gemurmel, net als Igor. Als ik mijn oor tegen de deur gedrukt houd, kan ik het aan de andere kant horen rondschuiven en bewegen. maar als ik de deur probeer open te maken, dondert het met zo'n venijn en woede uit de duisternis in mijn richting dat ik voor mijn leven vrees.

Woensdag 12 December, 13 na Hal.

Bij Boron, wat een creatuur heb ik op de wereld losgelaten! Ik had wel verwacht dat het waagstuk van vandaag onaangenaam zou zijn, maar niet deze nachtmerrie. Toen ik naar zijn vertrekken ging kon ik geen spoor van mijn schepping aantreffen. Zijn vertrekken waren leeg en toen ik naar de achterkamer liep, trof ik daar een schouwspel aan dat het bloed in mijn aderen deed stollen. Het monster zat op zijn hurken en wiegde zacht heen en weer. Over de stenen vloer verspreid lagen de in staat van ontbinding verkerende overblijfselen van mijn grondstoffen, grof gescheurd en gebroken. Het monster draaide zijn hoofd om toen hij mijn aanwezigheid voelde en ik staarde in diepe walging naar het ding dat hij in zijn armen wiegde.

Daar lag de meest afzichtelijke bespotting van de menselijke vorm die men zich maar kan voorstellen. De rottende ledematen waren met twijndraad dat door het sponsachtige vlees sneed aaneengeregen. Het hoofd was dat van een jong meisje; het was zwart van verrotting en hing tegen de naakte borst van het schepsel aan. De gal brandde in mijn keel toen ik de kamer uitvluchtte en ik hield slechts stil om de buitenste deur te vergrendelen.

